

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

32. wzywa Komisję do regularnego dostarczania Parlamentowi aktualnych, dokładnych i porównywalnych danych statystycznych, które pozwalałyby mu na dokładną ocenę realnych postępów w rozwoju w najuboższych regionach UE;
33. wzywa Komisję do przeanalizowania osiągniętych efektów polityki spójności i zbadania przyczyn ewentualnych niepożądanych rezultatów w strategii politycznej Wspólnoty przy okazji śródkresowego przeglądu budżetu Wspólnoty w 2009 r. oraz w następnym sprawozdaniu w sprawie spójności gospodarczej i społecznej, w celu zapewnienia maksymalnej skuteczności polityki spójności w całym okresie programowania 2007-2013 r.;
34. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0357

Sytuacja humanitarna uchodźców irackich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie sytuacji humanitarnej uchodźców irackich

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie praw osób potrzebujących ochrony międzynarodowej,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Iraku, a zwłaszcza rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie sytuacji humanitarnej uchodźców z Iraku ⁽¹⁾,
- uwzględniając Konwencję ONZ z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz załączony do niej w 1967 r. Protokół ONZ dotyczący statusu uchodźców,
- uwzględniając pilne wezwania Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców z dnia 7 lutego 2007 r. do zwiększenia międzynarodowej pomocy dla krajów przyjmujących uchodźców uciekających z Iraku, międzynarodową konferencję w sprawie Iraku, która odbyła się w dniach 17-18 kwietnia 2007 r. w Genewie w celu zwiększenia świadomości na temat skali humanitarnych potrzeb w Iraku i w regionie, wezwanie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców z dnia 5 czerwca 2007 r. do pozostawienia otwartych granic dla potrzebujących ochrony, a także uwzględniając zawiadomienie Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców w sprawie powrotów oraz jego stanowisko w sprawie konieczności udzielenia międzynarodowej ochrony Irakijczykom mieszkającym poza terytorium Iraku z dnia 18 grudnia 2006 r., a także dokument wydany przez Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców dnia 8 stycznia 2007 r., zatytułowany „Dodatkowy apel o odpowiedź na sytuację w Iraku”,
- uwzględniając „Przewodnie zasady przesiedlenia wewnątrz kraju”, opublikowane dnia 11 lutego 1998 r. przez Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. Przesiedleńców Wewnętrznych,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osób, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony ⁽²⁾ (dyrektywa kwalifikacyjna),
- uwzględniając decyzje przyjęte przez Wspólnotę Europejską i jej państwa członkowskie w dziedzinie azylu i imigracji,
- uwzględniając fakt, że liczba wniosków od Irakijczyków ubiegających się o azyl podwoiła się w pierwszej połowie 2007 r. w porównaniu do tego samego okresu w roku ubiegłym;
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0056.

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 12.

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

- A. mając na uwadze, że ogólna sytuacja humanitarna i przestrzeganie praw człowieka w Iraku ulega pogorszeniu, co znajduje odzwierciedlenie w regularnych sprawozdaniach ONZ-owskiej Misji Pomocy dla Iraku (UNAMI) i innych agencji ONZ znajdujących się w Iraku, które wykazują, że średnio dziennie ginie 100 osób, a 200 zostaje rannych, że 50 % ludności żyje za mniej niż 1 USD dziennie, bezrobocie dotyka ponad 80 % ludności, a 70 % nie ma odpowiedniego zaopatrzenia w wodę, 81 % nie ma dostępu do sprawnej kanalizacji, 3 mln osób będzie cierpiało na ewentualny brak żywności, jeśli zawiedzie zaopatrzenie, które w pewnych obszarach już nie działa, że 80 % lekarzy opuściło szpitale, 75 % dzieci nie uczęszcza do szkoły, a w zależności od regionu od 30 % do 70 % szkół jest zamkniętych;
- B. mając na uwadze, że w obecnej powojennej sytuacji działalność przestępcza obejmuje napady z bronią, porwania dla okupu, nękanie, zabijanie osób zaangażowanych w działalność polityczną lub w odbudowę kraju, działania sabotażowe przeciwko infrastrukturze cywilnej, takie jak niszczenie sieci elektrycznej lub rurociągów naftowych oraz masowe ataki z użyciem bomb lub innych materiałów wybuchowych przeciw ludności cywilnej, w wyniku czego wielu Irakijczyków nadal ucieka z kraju, głównie do Jordanii i Syrii, lecz także do Egiptu, Libanu, Turcji, Iranu oraz bardziej oddalonych miejsc,
- C. mając na uwadze, że ponad 2 miliony osób jest wewnętrznymi przesiedleńcami; mając na uwadze, że od lutego 2006 r. 822 000 osób zostało przesiedlonych, a sądzi się, że kolejne 2000 osób jest dziennie przesiedlanych; mając na uwadze, że Wysoki Komisarz ONZ ds. Uchodźców ocenia, że pod koniec 2007 r. liczba przesiedleńców wewnętrznym osiągnie prawdopodobnie 2,3-2,5 mln;
- D. mając na uwadze, że oprócz przesiedleńców wewnętrznym, w Iraku znajduje się około 42 000 uchodźców nie będących Irakijczykami (w tym 15 000 Palestyńczyków, którzy są szczególnie zagrożeni, a także Sudańczyków, Kurdów tureckich, Irańczyków i innych);
- E. mając na uwadze, że wielu gubernatorów irackich ogranicza dostęp do nowych przesiedleńców wewnętrznym, co prowadzi do drastycznego ograniczenia możliwości znalezienia tymczasowego bezpiecznego miejsca pobytu w kraju;
- F. mając na uwadze, że wewnętrznym przesiedleńcom odmawia się rejestracji do celów przydziału żywności, co zwiększa ryzyko wystąpienia kryzysu humanitarnego;
- G. mając na uwadze, że około 2 mln Irakijczyków jest uchodźcami w krajach sąsiednich bez żadnego oficjalnego chroniącego ich statusu, zapewnianego przez te kraje: Syria przyjęła 1,2-1,5 mln, Jordania między 500 000 a 750 000 Irakijczyków, co stanowi wysoki procent ludności, Egipt (ponad 80 000), Liban (około 20 000), Iran (ponad 50 000), region Zatoki (ponad 200 000) i Turcja (około 5 100),
- H. mając na uwadze, że 560 000 uchodźców w krajach sąsiednich to dzieci w wieku szkolnym oraz mając na uwadze, że dostęp do publicznej edukacji lub dotowanej opieki zdrowotnej jest na wielu obszarach bardzo trudny lub zakazany prawem;
- I. mając na uwadze, że w myśl zwyczajowego prawa międzynarodowego istnieje zobowiązanie prawne polegające na niewydalaniu uchodźców, którym grozi prześladowanie i poważne niebezpieczeństwo, a także na zezwalaniu osobom uciekającym przed szerzącymi się naruszeniami praw człowieka oraz powszechną przemocą na wjazd do danego kraju, przynajmniej tymczasowo, w celu rozpatrzenia ich wniosków o przyznanie statusu uchodźcy;
- J. mając na uwadze, że stanowisko większości państw członkowskich i Stanów Zjednoczonych w sprawie uznania potrzeby ochrony uchodźców irackich było w przeważającym stopniu restrykcyjne;
- K. mając na uwadze rozbieżności w ocenie, jakiej poddawane są wnioski Irakijczyków o azyl w państwach członkowskich, co świadczy o braku postępów w opracowywaniu Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego, opartego na wysokich wspólnych standardach mogącego zapewnić ochronę potrzebującym,

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

- L. mając na uwadze, że kraje sąsiednie znacznie ograniczyły dostęp dla uchodźców, zmuszając wielu do powrotu do Iraku lub do pozostania na granicy, jak również nakładając restrykcyjne wymogi dotyczące pobytu, polegające na skróceniu okresów pobytu lub utrudnianiu odnowienia wiz, co powoduje, że większość Irakijczyków szybko traci swój legalny status prawny,
- M. mając na uwadze, że rząd Brazylii jest jednym z niewielu, które zaoferowały pomoc w osiedleniu się pewnej liczbie palestyńskich uchodźców, którzy mieszkali wcześniej w Iraku w ramach solidarnych programów przesiedleńczych,
- N. mając na uwadze, że Wysoki Komisarz ONZ ds. Uchodźców finalizuje wniosek o zwiększenie uzupełniającego budżetu na sytuację w Iraku z 60 mln USD do 115 mln USD;
- O. mając na uwadze, że Żydzi, mndaici i chrześcijanie (w tym asyryjska, ormiańska i grecka mniejszość prawosławna, a także inne mniejszości chrześcijańskie) stykają się z narastającą dyskryminacją, jeśli chodzi o dostęp do rynku pracy lub podstawowych usług socjalnych, a wielu z nich obawia się prześladowań ze strony grup rebelianckich, a także bojówek islamskich, które sprawują *de facto* kontrolę nad całymi dzielnicami w wielu miastach i wioskach irackich; mając na uwadze, że z powodu rosnącego napięcia między sunnitami i szyitami indywidualne osoby mogą stać się celem ataków z uwagi na przynależność do mniejszości etnicznej lub wyznaniowej;
1. z zadowoleniem przyjmuje solidarność, jaką kraje sąsiadujące z Irakiem okazują irackim uchodźcom i zachęca te kraje do informowania społeczności międzynarodowej o pomocy, jakiej potrzebują do poradzenia sobie z zaistniałą sytuacją;
 2. przyznaje, że wystąpiła poprawa, jeśli chodzi o wkład regionalnych władz kurdyjskich w pomoc na rzecz przesiedlonych społeczności niemuzułmańskich,
 3. przyłącza się do apelu Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców o trwałą, kompleksową i skoordynowaną reakcję międzynarodową, aby ulżyć ciężkiemu losowi milionów osób wysiedlonych na skutek kryzysu humanitarnego, którego nie można dłużej ignorować; uważa, że pomoc wspólnoty międzynarodowej jest kluczowa dla zmniejszenia cierpień setek tysięcy irackich uchodźców oraz przesiedleńców i osób uciekających z kraju, a także nasilająca się pomoc i zachęta dla krajów, takich jak Syria i Jordan, które wspólnie przyjęły znaczną liczbę irackich uchodźców,
 4. uznaje również wysiłki na rzecz pomocy irackim uchodźcom, podejmowane przez państwa w tym regionie, które nie graniczą z Irakiem, takie jak Egipt; zwraca się do tych krajów o kontynuowanie wysiłków na rzecz irackich uchodźców poprzez pozostawienie otwartych granic i zapewnienie im lepszych warunków życia, przy poszanowaniu ich praw podstawowych i zapewniając im dostęp do podstawowych świadczeń, takich jak opieka zdrowotna i edukacja, przy wsparciu społeczności międzynarodowej;
 5. ubolewa, że sąsiednie państwa zamknęły granice – z rzadkimi i nielicznymi wyjątkami – dla Palestyńczyków uciekających z Iraku przed przemocą i groźbami; potępia wezwanie irackiego ministra ds. przesiedleń i migracji do wypędzenia wszystkich Palestyńczyków z Iraku; potępia decyzję irackiego rządu o nałożeniu uciążliwych wymogów rejestracji na Palestyńczyków, co utrudnia im legalny pobyt w Iraku;
 6. wzywa rząd iracki, a także władze lokalne, regionalne i religijne oraz koalicję sił wielonarodowych w Iraku do podjęcia natychmiastowych działań, aby poprawić bezpieczeństwo wszystkich uchodźców oraz ludności wysiedlonej na terytorium Iraku i położyć kres praktykom dyskryminacyjnym;
 7. zdecydowanie odrzuca groźby wypędzenia i odcięcia dostaw paliwa i wody pitnej, wypowiedziane przez wysokich rangą urzędników irackiego rządu, skierowane do 4 000 członków irańskiej opozycji, którzy są uchodźcami politycznymi w Iraku od 20 lat i mają prawny status osób cywilnych chronionych na mocy czwartej Konwencji Genewskiej, oraz wzywa rząd iracki do poszanowania ich praw wynikających z prawa międzynarodowego;

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

8. wzywa państwa członkowskie do zmiany ich stanowiska o niepodejmowaniu działań w stosunku do sytuacji uchodźców irackich oraz do wypełnienia zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego i wspólnotowego polegających na umożliwieniu Irakijczykom zamieszkującym państwa członkowskie złożenia wniosków o azyl i ich szybkiego rozpatrzenia, z poszanowaniem zabezpieczeń proceduralnych, oraz do przyznania statusu uchodźcy, albo tymczasowej lub dodatkowej ochrony osobom mającym uzasadnione obawy przed prześladowaniem lub poważnym niebezpieczeństwem;
9. nalega, aby państwa członkowskie nie przekazywały osób do innego kraju na mocy rozporządzenia Dublin II⁽¹⁾, jeśli wiadomo, że ten kraj nie rozpatruje w odpowiedni sposób wniosków Irakijczyków o azyl; wskazuje, że to państwo członkowskie może w tym celu powołać się na art. 3 ust. 2 rozporządzenia Dublin II;
10. zachęca państwa członkowskie do udzielania Irakijczykom, którzy nie kwalifikują się do statusu osób chronionych, ale którzy nie mogą powrócić do kraju, legalnego statusu (tymczasowego lub stałego, zależnie od okoliczności) oraz do zapewnienia odpowiednich warunków i podstawowych praw;
11. z niepokojem zauważa, że w latach 2005-2006 odnotowano 400-500 wymuszonych powrotów do Iraku i zwraca się do państw członkowskich o tymczasowe zawieszenie wszystkich wymuszonych powrotów do Iraku;
12. nalega, aby państwa członkowskie i społeczność międzynarodowa, w geście międzynarodowego podziału odpowiedzialności, przyczyniły się w znaczny sposób do pomocy w ponownym osiedlaniu się irackich uchodźców i bezpaństwowców, a także uchodźców palestyńskich znajdujących się obecnie w Iraku lub takich którzy stamtąd uciekli i przebywają w regionie, priorytetowo traktując najcięższe przypadki zgodnie z wytycznymi Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców w sprawie przesiedlania irackich uchodźców; zwraca się do Unii Europejskiej i państw członkowskich do utworzenia mechanizmu pozwalającego na zorganizowanie podziału odpowiedzialności i odpowiedniego wsparcia państw członkowskich;
13. popiera zalecenia Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców, aby pozytywnie rozpatrywać wnioski osób ubiegających się o azyl napływające z południowego i środkowego Iraku jako pochodzące od uchodźców na mocy Konwencji dotyczącej statusu uchodźcy, a tam gdzie nie zostaną uznani za uchodźców, aby udzielono im uzupełniającej ochrony, chyba że podlegają kryteriom wykluczającym, zawartym w tej konwencji;
14. wzywa Komisję do pilnego zbadania dalszych możliwości dostarczenia pomocy humanitarnej przesiedleńcom w Iraku, stosując odpowiednią elastyczność w interpretacji istotnych przepisów, oraz do wsparcia krajów sąsiednich w ich wysiłkach na rzecz przyjęcia uchodźców;
15. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze kroki podjęte przez Dyрекję Generalną ds. Pomocy Humanitarnej (ECHO); ubolewa jednak nad powolnością procedur wynikającą ze specyficznych uwarunkowań w tym kraju;
16. zachęca Komisję do pilnego przygotowania się do utworzenia ośrodków leczących zaburzenia pourazowe dla irackich uchodźców i wewnętrznych przesiedleńców, a także do opracowania projektów oferujących zatrudnienie, zwłaszcza przesiedleńcom – w sektorze rolniczym w tych częściach Iraku, gdzie jest to możliwe;
17. nalega, aby Komisja pilnie informowała Parlament, a zwłaszcza jego Komisję Kontroli Budżetowej na posiedzeniu tej komisji w dniu 16 lipca 2007 r., o wykorzystaniu funduszy przeznaczonych na Irak, szczególnie za pomocą Międzynarodowego Funduszu na rzecz Odbudowy Iraku (IRFFI) i przypomina Komisji priorytety zawarte w jej komunikacie z dnia 7 czerwca 2006 r. (COM(2006)0283), wśród których znajdowały się: wsparcie dla demokratycznego rządu i wzmocnienie bezpieczeństwa w oparciu o zasadę państwa prawa i wspieranie kultury przestrzegania praw człowieka; przypomina, że uważane jest to za kwestię niezwykle nagłą i nalegał w swojej ww. rezolucji z dnia 15 lutego 2007 r., aby znaczna część budżetu UE, przeznaczona na programy dotyczące Iraku, została przeznaczona na uchodźców; uważa, że prezentacja ta powinna zawierać dokładny podział środków z uwzględnieniem rodzaju działalności oraz działań sfinansowanych z budżetu, podjętych zobowiązań i działań opłaconych, przy równoczesnym wyraźnym zaznaczeniu programów przeznaczonych na pomoc irackim uchodźcom i wewnętrznym przesiedleńcom;

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50 z 25.2.2003, str. 1).

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców, rządowi i parlamentowi Iraku, Syrii, Jordanii, Libanu, Egiptu, Turcji i Palestyny oraz Lidze Arabskiej.

P6_TA(2007)0358

Republika Mołdowy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie naruszeń praw człowieka w Naddniestrzu (Republika Mołdowy)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Republice Mołdowy, a w szczególności w Naddniestrzu⁽¹⁾,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Republiką Mołdowy, która weszła w życie z dniem 1 lipca 1998 r.,
 - uwzględniając plan działania dla Republiki Mołdowy przyjęty na siódmym posiedzeniu Rady Współpracy UE-Republika Mołdowy w dniu 22 lutego 2005 r.,
 - uwzględniając rezolucję przejściową przyjętą w dniu 1 marca 2006 r. przez Komitet Ministrów Rady Europy i dotyczącą orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC) z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie Ilascu i inni przeciwko Republice Mołdowy i Rosji,
 - uwzględniając oświadczenia przyjęte na szczycie Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) w Stambule w 1999 r. i na posiedzeniu Rady Ministerialnej OBWE w Porto w 2002 r.,
 - uwzględniając konwencje genewskie z dnia 12 sierpnia 1949 r., w tym ich postanowienia dotyczące praw osób zmarłych,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wojna w regionie Naddniestrza Republiki Mołdowy w 1992 r. doprowadziła do powstania separatystycznego, nielegalnego i autorytarnego reżimu w tym regionie; mając na uwadze utrzymujący się nadal stan zamrożonego konfliktu i powszechność poważnych przypadków łamania praw człowieka,
- B. mając na uwadze, że dotychczas nie znaleziono ostatecznego rozwiązania konfliktu naddniestrzańskiego mimo wyżej wymienionych decyzji międzynarodowych, czego skutkiem jest dalsze pogarszanie się sytuacji w zakresie poszanowania praw człowieka w tym regionie,
- C. mając na uwadze, że najnowszym przykładem naruszenia praw człowieka w Naddniestrzu jest przypadek Tudora Popa i Andrieja Iwantoca, którzy byli poddawani poniżającemu traktowaniu i którym zakazano powrotu do domów,
- D. mając na uwadze, że aresztowanie i uwięzienie pod zarzutem terroryzmu wszystkich członków tak zwanej grupy Ilascu stanowiło nielegalne działanie separatystycznego reżimu naddniestrzańskiego i było niezgodne z międzynarodowymi standardami w zakresie przepisów dotyczących sprawiedliwego procesu, państwa prawa, poszanowania praw więźniów oraz zapobiegania torturom i niehumanitarnemu traktowaniu,

⁽¹⁾ Patrz, na przykład, rezolucje Parlamentu z dnia 23 października 2006 r., P6_TA(2006)0455, i z dnia 16 marca 2006 r., Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 414.